

PO VELKÉ VODĚ

píše J. Janšta kreslí D. Strnad

Po útlidu parku přišel ještě jeden nápor zimy. Hlavně na horách napadla hodně sněhu. Koncem února nastala velká obřeva. Úřady varovaly před možnými povodněmi Janub, Filip, Honza, Petr i Vašek sledovali, jak se korýta řeky plní rychle pěnicí zakalenou vodou. Na hladině plavaly různé předměty, které v zátočinách narážely do břehů a zůstávaly viset v křovinách. Bylo jasné, že mladí ekologové budou mít práci.

Až kry na březích roztají, pustíme se do úklidu.

Možná najdeme leccos zajímavého.

Surfuji po celé Evropě, všude samá povodeň.

U nás už voda opadává. Po neděli půjdeme čistit břehy.

Mám pořádně ostrý kámen.

Stěnu neprorazíš, vezmu na to kudu.

Co bíbnete?

Víte, co v tom je?

Jsou to barely s nějakým jedem.

Naši jsme to první my, je to naše!

Žádné poklady to nejsou.

Necháme se ještě překvapit.

Barely jsou naše! My máme právo je prodat!

Už na ně ani nesáhnete!!!

Okamžitě toho nechejte!

Bojujeme o ty nádoby s jedy.

Vybojovali jsme čistou vodu. Zachránili ji před jodem...

Mě čeká zítra větší boj.

Jdu na kontrolu do nemocnice. Mám strach, že se nemoc vrátí...

Věřím, že Bůh to nedopustí. Všechnu ekologickou práci za tebe obějujeme.

Lidé se na světě modlí, ale přesto přicházejí neštěstí, nemoci, přírodní katastrofy.

Cítím, že tebe Bůh zachrání. Potřebujeme tě do party.

pokračování příště!